

a Nemzeti Bank külön kiviteli engedélye nélkül csak 30 P értékű magyar fizetési eszközt, vagy külföldi váltópénzt (fém pénz) vihetnek ki magukkal. Hogy a külföldi fizetési eszköz mennyi pengőnek felel meg, az a hivatalos árfolyam az irányadó, amely napon az útlevelelben foglalt igazolás szerint az utas a külföldi fizetési eszközt vásárolta.

Aki a magyar hatóság által kiállított útlevelel külföldre utazik, és visszatérve az ország határát átlépi, köteles a kiutazás alkalmával kapott ellenőrző lapot az útlevelellenőrzést végző közegnek megfelelően kitöltve átadni. E rendelkezés tehát a kisebb határszéli forgalomra ugyancsak nem vonatkozik.

A rendelet 3. §-a büntető rendelkezéseket tartalmaz.

A Magyar Nemzeti Bank 132. számú körlevele szerint a külföldre utazók a Magyar Nemzeti Bank engedélye nélkül ezentúl csupán 3 havonként egy ízben vásárolhatnak a megbízott pénzügyintézeteknél 50 pengőnek megfelelő valutát, útlevelelük és a vasúti jegy felmutatása ellenében. E valutakiutalást a megbízott pénzügyintézet a fél útlevelebe jegyzi. A jövőben egy ízben még mindenki részére kiutalható 50 P értékű valuta, tekintet nélkül arra, hogy e rendelet életbelépése előtt mikor kapott utoljára valutát. Indokolt esetekben 3 hónapnál rövidebb időközben is adhat a Magyar Nemzeti Bank írásbeli engedélyt az 50 pengős értékhatáron belül való valutavásárlásra. 50 pengőt meghaladó összegű valuta kiutalásához a Nemzeti Bank engedélye esetről-esetre megszerzendő. E rendelkezések nem érintik az egyes külföldi államokkal létesített idegenforgalmi megállapodásokat.

Az utazási pengőcsek beszerzési árfolyama nem változik. A külföldről Magyarországra irányuló idegenforgalom pénzügyi szükségletének kielégítése céljára rendszeresített utazási pengőcsek megszerzése és beváltása terén fennállott rendelkezések enyhíthetnek.

A budapesti kir. ítélőtábla társadalombiztosítási jogegységi tanácsának 6. számú határozata: Társadalombiztosítási bíraskodás útjára tartozó perekben az elsőbíróság ítélete ellen ügyvédi képviselőt nélkül benyújtott írásbeli fellebbezés nem fogadható el. Ezért azt hivatalból vissza kell utasítani. Nem érinti ez a jogegységi határozat az ügyvéd által nem képviselt félnek azt a jogát (1930: XXXIV. t.-c. 26. §-a), hogy a kir. járásbíróság ítélete ellen a fellebbezést a kir. járásbíróságnál az 1930. évi XXXIV. t.-c. 25. §-ának 4. bekezdésében felsorolt fellebbezési okok előadásával jegyzőkönyvbe mondhatja.

Az új jugoszláv telekkönyvi törvény.

Irta: *Dr. Kerpel-Fronius István.*

I.

Jugoszlávia állami életében döntő jelentőségű az 1929. év. Ez év január 6-án a Szerb-Horvát-Szlovén királyság új alkotmányt kapott. melynek folyamányaként utóbb az 1929. évi október hó 4-én kelt törvény¹⁾ még a Szerb-Horvát-Szlovén királyság eddigi elnevezését is megszüntette és a királyság új, hivatalos elnevezéséül a „Jugoszlávia” (Délszlávia)²⁾ címet állapította meg. Az új alkotmány megalkotói ez-

¹⁾ V. ö. *Ujlaki*: A magyar jog sorsa a Jugoszláviához csatolt területeken. Jogtud. Közlöny, 1934. 25. sz.

²⁾ Jug = dél.